

komme videre på nogle af de områder, som jeg her har nævnt.

Svend Aage Fauerholdt (DF):

Det sker med jævne mellemrum, at der er yderligere tiltag på miljøområdet. I dag behandler vi også et EU-direktiv, men det er jo ikke alt, som er med i lovforslaget, som er omfattet af dette EU-direktiv.

Skal vi så her i Danmark igen lave et sæt regler, en lovgivning, der rammer produktionsdelen? Føler vi i dag, at vi alle er miljøkriminelle? Hvad skal vi frem i tiden med konkurrencen, hvis vi er så langt foran her i Danmark med vor produktion? Spørgsmålet er jo: Kan vi så konkurrere med de andre lande? Sakker vi så ikke bagud i en del af vor produktionsarbejde ved at fremme nogle dele, hvor de andre lande ikke er med i øjeblikket?

Dansk Folkeparti føler, at vi har i øjeblikket en skrap miljøkontrol, f.eks. er alle shredder-virksomhederne, som er nævnt i lovforslaget, jo i løbet af de sidste par år blevet miljøgodkendt, og så har vi også med i lovforslaget, at større husdyrbrug også skal indbefattes af de her regler. Det er igen noget, som vi kun laver her i Danmark, og det går måske igen på længere sigt ud over vores konkurrenceevne.

Medarbejderindflydelse? Jamen det kan vi da godt bruge alle sammen, for den er der jo i dag. Når man sådan er ret ny her i Tinget og virkelig kommer fra produktionsvirksomheder, så ved man jo, at det fungerer, og er der ikke lige direkte et miljøudvalg, så indgår det jo i det store sikkerhedsarbejde i udvalgene, der foregår rundt omkring. Så det er faktisk i funktion utrolig mange steder, i hvert fald alle steder, hvor der er brug for det, og det er noget, som medarbejderne allerede har forlangt, at man er med i den proces.

Det er sagt før her fra talerstolen: Dansk Folkeparti vil være med, når det virkelig drejer sig om at gøre nogle tiltag for miljøet, hvor der virkelig trænges til det, men vi føler med det lovforslag, der er lavet her, at det – vi kan sådan set bruge udtrykket »skejer lidt ud« i forhold til direktivet, og vi vil sætte store spørgsmålstegn ved, om vi kan være med. Men vi vil selvfølgelig under udvalgsarbejdet være med til at diskutere tingene og se på, om der eventuelt kan ske småændringer.

Ebbe Kalnæs (CD):

CD ser positivt på det overordnede formål med det her lovforslag og mener på mange måder, at det er et flot stykke arbejde, der er lavet. Vi er samtidig også enige i forslaget om at få en liste fra ministeren, som også i denne situation fortæller, hvad der er EU-delen. Det vil sige, hvad det er for en implementering af EU-lovgivningen, vi skal have ind, og hvad det er, vi lægger oven på som særlige danske forhold. Ikke dermed sagt, at vi har skudt alt ned med det samme, men vi er interesserede i at se, hvad det er for nogle ting.

Vi er også, som så mange andre gange, betænkelige ved, at lovkomplekset – ja, det er en rammelovgivning – består af mange ministerbemyndigelser, og det vil sige, at det så senere skal udmøntes. Det, der er det afgørende, når der er den slags ministerbemyndigelse i det store omfang, som der egentlig er tale om, er et spørgsmål om ånden, hvori tingene gøres, om man meget tæt samarbejder med de brancher på alle områder.

Det, der er vores betænkelighed i miljøsammenhæng, er ikke, at vi skal have et godt miljø, og at den type lovgivning, som vi har her, ikke er nødvendig for en række virksomheder, men betænkeligheden går på, at der ofte i disse tider er en tendens til at give den en tand mere. Der er somme tider lidt tro og lidt nu er vi i gangstemning over det. Derfor må vi sige, at vi ser hen til at få listen. Vi vil under udvalgsbehandlingen gå ind på de enkelte områder, hvis vi kan se, at der er steder, hvor det ikke er nødvendigt.

Den del, der handler om medarbejderinddragelsen, er da ganske fornuftig, og CD er almindeligvis ikke spor berøringsangste, når det gælder om at lovgive også på de områder; men når det gælder medarbejderinddragelse, er det jo ofte sådan, at hvis man kan lade det ligge på overenskomstsiden, er det det sundeste og fornuftigste. Vi skal først skride til lovgivning, hvis vi politisk ser, at det ikke til at opnå en fornuftig enighed dér.

Derfor går betænkeligheden ved medarbejderinddragelse selvfølgelig ikke på, at medarbejderne ikke skal inddrages, men vi skal ikke danne den tendens, at vi lovgiver i forhold til medarbejdere og medarbejderinddragelse, undtagen når vi har nogle helt specielle emner, når vi kan se, at det ikke muligt at opnå det i det almindelige overenskomtsystem.